

РЕШЕНИЕ

№ 5468

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2046** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, вр. с чл. 19, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - схема "училищен плод" и схема "училищно мляко" (Приета с ПМС № 251 от 27.09.2016 г., в сила от 04.10.2016 г.,)

Образувано е по жалба вх. № 4411 / от 09.02.2021 г. по описа на АССГ. Жалбата е подадена от дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. А. С., чрез адв. М. П. САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 2, офис 77, срещу Уведомително писмо изх. № 01 – 2600 / 450 от 21.01.2021 г. на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

В жалбата се твърди нищожност на административния акт, като се посочва, че той е издаден от орган без представителна власт. При условията на евентуалност жалбоподателят претендира, че актът е незаконосъобразен, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно прилагане на материалния закон. Сочи се, че от страна на жалбоподателя са изпълнени коректно всички поети задължения, като са извършени 23 броя доставки в рамките на учебната година по схема „Училищен плод“ за всяко едно от одобрените учебни заведения, като останалите доставки до 46 броя се изпълняват от [фирма] и след 01.01.2019 г. Претендира се отмяна на уведомителното писмо или обявяване на неговата нищожност.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния му представител адв. М. П.,

поддържа подадената жалба и моли оспореното уведомително писмо да бъде отменено. Претендира разноси по делото съобразно представен списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Заместник изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуалния си представител юрк. З. оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли като неоснователна, като подробни доводи е изложил в депозирано по делото становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Първо отделение, 45-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С акт за одобрение изх. № 01-2600/4948 от 27.09.2018 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, жалбоподателят [фирма] е одобрен за изпълнител по схема „Училищен плод“ за доставяне на пресни плодове и зеленчуци за учебната година 2018/2019 г., на учениците в общо 10 учебни заведения, находящи се на територията на [населено място], съгласно Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема „Училищен плод“ и Схема „Училищно мляко“ (наричана по-долу Наредбата).

Видно от посочения акт за одобрение (лист 17 – 18 от делото), жалбоподателят е следвало да извърши 23 доставки за всяко едно от изброените в приложението учебни заведения за учебната 2018/2019 г.

На 04.01.2019 г. е депозирана в деловодството на ДФ „Земеделие“ заявка за плащане по схема „Училищен плод“ под № 02/22/080518/89181, като към нея са приложени всички изискуеми по чл. 18, ал. 3 от Наредбата документи. Видно от приложените договори за услуги, сключени на 02.10.2018 г. между жалбоподателя и съответно всяко едно от учебните заведения, същите са подписани със срок на договора до 31.12.2018 г.

Не е спорно по делото, че дружество [фирма] е осъществило по 23 доставки за всяко едно от учебните заведения. Всички доставки по схемата „Училищен плод“ са извършени до 31.12.2018 г.

Доставките след 01.01.2019 г. са изпълнени от [фирма] въз основа на подписано споразумение от 30.10.2018 г. между цитираното дружество и жалбоподателя (л. 8 от административно дело № 7892 от 2019 г. по описа на АССГ).

При разглеждане на заявката за плащане административният орган е констатирал, че от извършените общо 23 броя доставки за всяко едно от учебните заведения, доказани доставки на плодове, произведени от земеделски стопанин са само по 7 доставки за всяко едно учебно заведение.

Въз основа на тези констатации и след извършване на административни проверки, административният орган е констатирал, че не са изпълнени изискванията на чл. 9, ал. 1 от Наредбата и е издал Уведомително писмо с изх. № 01 - 2600/1961 от 10.04.2019г. за отхвърляне на заявка за плащане № 02/22/080518/89181 от 04.01.2019 г. на [фирма].

С Решение № 235 от 13.01.2020 г. на АССГ, Трето отделение, 61 – ви състав това уведомително писмо е отменено. Съдът е приел, че оспореният акт не е издаден в съответствие с изискванията за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в същия липсват фактически основания, послужили за издаването

му. В хода на проведеното административно производство са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила и актът (уведомително писмо) е издаден при липса на мотиви. Жалбоподателят е уведомен от страна на ДФ „Земеделие“, че така изготвената заявка е нередовна, като респ. не му е дадена възможност да даде обяснения или документи, удостоверяващи редовността ѝ. Нарушени са правата на жалбоподателя, като е ограничена възможността му да участва в проведното се административно производство, образувано по заявка за плащане № 02 / 22 / 080518 / 89181 от 04.01.2019 г. Допуснатите процесуални нарушения са съществени, защото от една страна ограничават правото на защита на жалбоподателя и от друга лишават съда от възможност да извърши проверка на фактите въз основа, на които органа е направил изводите си. Липсата на фактически основания е съществено процесуално нарушение по чл. 59, ал. 2, т. 4, пр. 1 от АПК, което е самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

Този съдебен акт на първоинстанционния съд е потвърден с Решение № 11830 от 23.09.2020 г. на ВАС, Пето отделение. В мотивите на върховните съдии е посочено, че обосновано в обжалваното решение е прието, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 18, ал. 6 от Наредбата, с което е нарушил правото на защита на заявлия финансова подкрепа доставчик. Посочено е в мотивите, че при одобрените 23 доставки за всяко едно учебно заведение повече от очевидно е, че 1 / 3 от тях е повече от 7, но и по-малко от 8. Според върховните съдии административният орган не е изложил мотиви, дали това съотношение трябва да доведе до пълен или до частичен отказ от финансиране.

В резултат на отмяната на уведомителното писмо преписката е върната на заместник изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, за произнасяне по заявка за плащане № 02/22/080518/89181/04.01.2019 г., подадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. След връщане на преписката административният орган е издал Уведомително писмо изх. № 01 – 2600 / 450 от 21.01.2021 г., с което се отказва финансовата помощ. [фирма] обжалва това писмо, което е предмет на съдебен контрол по настоящото дело. В хода на съдебното производство е допусната и назначена съдебно-икономическа експертиза, която след като се е запознала с приложените по делото писмени доказателства и след проверка на място в ДФЗ, е трябвало да даде отговор на следните въпроси: 1. Спазен ли е одобреният график на доставките по схема „Училищен плод“ за учебната 2018/2019 г. (по време, вид и количество) от страна на [фирма], за какъв период от време е утвърден графикът на „Палма сто“? 2. Изплащани ли са от страна на ДФЗ заявки за плащане по схема „Училищен плод“ на други одобрени доставчици за реализирани доставки по схемата със сходно или идентично процентно съотношение на плодове с удостоверен произход от земеделски производители за учебната 2018/2019 г.? 3. Към преписката за одобрение по схема „Училищен плод“ на дружество [фирма], съхранявана в ДФ „Земеделие“ съдържат ли се документи, удостоверяващи обстоятелството, че [фирма] е регистриран земеделски производител по смисъла на закона ?

Експертизата дава следните заключения: Отговор на първи въпрос - графикът е представен в табличен вид. Видно от представените в заключението таблици той е спазен от страна на [фирма].

По отношение на отговора на втори въпрос се е наложило изготвянето на допълнително заключение. В него е посочено, че при направената проверка на място в ДФЗ относно доставчика [фирма], с ЕИК[ЕИК] се установи следното: Уникалният

регистрационен номер (УРН) на кандидата [фирма], с ЕИК[ЕИК] е 692091. Установено е, че има подадена една заявка за периода от 17.10.2018 г. до 31.12.2018 г., в която са посочени общо 23 доставки, от които 8 броя доставки са от земеделски производител. По данни на служителя на ДФЗ тази сума на заявката от общо 23 доставки е изплатена от фонда на [фирма].

По отношение на доставчика [фирма], с ЕИК[ЕИК] се установи следното: с този ЕИК[ЕИК], както е посочен в задачата не се установи лице бенефициент в ДФЗ, а за [фирма] се установи, че фигурира с ЕИК[ЕИК]. Има подадени две заявки. Подадени са общо 8 учебни заведения, от които 5 са одобрени от ДФЗ, съответно одобрени са по 23 доставки за 5 учебни заведения или общо 115 доставки, от които по 3 доставки за всяко от 5-те учебни заведения или общо 15 доставки от земеделски производител. По данни на служител от ДФ „Земеделие“ двете заявки са платени.

По отношение на доставчика „С.-Н.“, Е., с ЕИК[ЕИК], е посочено следното: Експертизата е установила, че има подадени пет заявки за периода от 01.10.2018 г. до 31.03.2019 г., в която са посочени 23 доставки за подадени за одобрение 16 учебни заведения, от които са одобрени 14 бр. От тях общо одобрени 14 учебни заведения с по 5 доставки всяко = 46 доставки, от които доставките, които са от земеделски производител са общо 15, в т.ч. 0 бр. (от първа заявка) + 5 броя (от втора заявка) + 6 броя (от трета заявка) + 4 броя (от четвърта заявка) + 0 броя (от пета заявка). По данни на служителя на ДФЗ последната от петте заявки не е платена, а от първа до четвърта заявка бенефициентът заявява всички учебни заведения, а петата не е платена, защото в нея заявява 1 бр. учебно заведение – 107-мо ОУ Х. К. и в нея не заявява земеделска продукция.

По трети въпрос експертизата дава заключение, че по делото има представени карти за земеделски стопанин на [фирма].

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 19, ал. 3, т. 2 от Наредбата, ДФЗ отказва изплащането на част или на цялата финансова помощ по заявката за плащане, когато констатира, че не са спазени изискванията на чл. 9, 10, 11 или 11а от наредбата.

Съгласно чл. 20, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители изпълнителният директор организира и ръководи дейността на фонда. Съгласно чл. 13, ал. 1 от Устройствения правилник на ДФЗ заместник изпълнителните директори подпомагат изпълнителния директор при изпълнение на неговите функции и отговарят пряко за съответните организационни и структурни дейности, съгласно ресорното им разпределение, определено с решение на Управителния съвет. По

делото е приет като писмено доказателство Протокол № 159 / 10.06.2020 г. на Управителния съвет на ДФ „Земеделие“ (л. 364 от делото). В този протокол е отразено решение по т. 5, в което е посочено, че прилагането на схеми „Училищен плод“ и „Училишно мляко“ се прехвърлят в ресора на И. К. – заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. По делото е приложена Заповед № 03 – РД / 2890 от 12.06.2020 г. за изменение и допълнение на Заповед № 03 – РД / 2890 от 23.07.2019 г. (л. 363). Заповедта е приета на основание чл. 20, т. 2 и чл. 20а, ал. 2, т. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, както и с оглед оптимизиране на работата на дирекция „Рибарство и аквакултури“ и дирекция „Селскостопански пазарни механизми“. В точка VIII от заповедта е посочено, че се създава т. IA от Заповед № 03 – РД / 2890 от 23.07.2019 г. със следното съдържание: „Във връзка с оптимизиране работата на отдел „Училищни схеми“ към дирекция „Селскостопански пазарни механизми“ делегирам на И. И. К., в качеството му на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ изпълнение на следните правомощия: да взема решения и да подписва следните документи, изходящи от отдел „Училищни схеми“ към дирекция „Селскостопански пазарни механизми“: ... Уведомителни писма за одобрение / отхвърляне на заявка за плащане.“

Предвид изложеното следва да се приеме за установено, че оспореният по делото акт е издаден от компетентен орган. В тази връзка възраженията за нищожност на акта, поради липса на компетентност на органа, който го е издал, които са направени с жалбата са неоснователни и не кореспондират с приетите по делото писмени доказателства, представени от процесуалния представител на ответника.

Настоящият състав на съда намира, че оспореният акт е издаден в съответствие с изискванията за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2 от АПК. В административния акт са изложени фактически и правни основания, каквито са били указанията на съда след отмяната на първоначалното уведомително писмо. Указанията на съда са задължителни за административния орган по отношение на тълкуването и прилагането на закона (аргумент от чл. 173, ал. 2 АПК). В административния акт, съобразно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, е посочено, че съгласно чл. 19, ал. 3, т. 2 от Наредбата, Държавен фонд „Земеделие“ отказва изплащането на част или на цялата финансова помощ по заявката за плащане, когато установи, че не са спазени изискванията на чл. 9, 10, 11 или 11а от Наредбата. За да бъде спазено условието на чл. 9, ал. 1 от Наредбата по отношение на заявените учебни заведения е необходимо да се разпределят само пресни плодове и зеленчуци, включени в списъка по приложение № 1а, като се извършват не повече от 46 доставки за учебна година, от които най-малко 1 / 3 от доставките да са на продукти, произведени от земеделски стопани, регистрирани по Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани.

В решението на АССГ е посочено, че при новото произнасяне административният орган трябва да изложи мотиви, относно представените доказателства за наличие / липса на спазени изисквания на разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от Наредбата, като бъде съобразен периодът, през който са извършени доставките и приложимата редакция на текста на цитираната разпоредба, която след подаване на заявката за плащане с № 02/22/080518/89181/04.01.2019 г., е изменена с ДВ бр. 19 от 05.03.2019 г. в сила от 05.03.2019 г.

Настоящият състав приема, че приложимата редакция на чл. 9, ал. 1 от Наредбата е тази, която е била обнародвана в ДВ, бр. 53 от 2018 г., в сила от 20.06.2018 г. Към тази

дата разпоредбата е имала следното съдържание: „по Схема "Училищен плод" се разпределят само пресни плодове и зеленчуци, включени в списъка по приложение № 1а, като се извършват не повече от 46 доставки за учебна година, от които най-малко 1/3 от доставките да са на продукти, произведени от земеделски стопани, регистрирани по Наредба № 3“. По – късно с изменение и допълнение, обнародвани в ДВ, бр. 18 от 1 март 2019 г. разпоредбата добива следното съдържание: от които най-малко 1/3 от доставките на всеки доставчик да са на продукти, произведени от земеделски стопани. Тоест уточнява се, че съотношението на доставките от 1 / 3 трябва да се отнася за всеки един доставчик. Действително тази разпоредба е в сила от месец март 2019 г., тоест след подаване на заявката за плащане, по която е издадено уведомителното писмо, което се обжалва по настоящото дело. Тезата на жалбоподателя е, че посочената промяна следва да се тълкува в смисъл, че едва след нея всеки доставчик трябва да спазва съотношението от 1 / 3 спрямо своите 23 доставки. До тази промяна съотношението от 1 / 3 се отнася за общия брой доставки, а именно 46. В подкрепа на тезата си жалбоподателят е приложил споразумение за партньорство от 30.10.2018 г. между [фирма] и „Ню П. Консулт“. С него страните са се съгласили, че [фирма] ще осъществи 7 доставки, а „Ню П. Консулт“ ще осъществи минимум 9 доставки от производители, регистрирани като земеделски стопани. Посоченото тълкуване не се приема от настоящия състав. Разпоредбата е имала сходно съдържание и преди посочената промяна. Допълнението, което е извършено с ПМС № 32 от 2019 г. (обн. – ДВ, бр. 18 от 1 март 2019 г.), очевидно цели да внесе яснота в тълкуването. Само по себе си това не означава, че преди допълнението разпоредбата се е прилагала по начина, посочено от жалбоподателя. В мотивите на решението на ВАС е посочено, че при одобрени 23 доставки за всяко едно учебно заведение повече от очевидно е, че 1 / 3 от тях е повече от 7, но и по-малко от 8. Тоест върховните съдии приемат, че съотношението от 1 / 3 се отнася за 23 доставки. Посоченото намира опора и в други съдебни актове на ВАС. В Решение № 3660 от 19.03.2021 г. по административно дело № 8501 / 2020 г. Четвърто отделение на ВАС, е разгледан сходен случай за заявка за плащане по акт за одобрение от дата 27.09.2018 г. отново на 23 доставки и отново 7 от тях са били от земеделски стопани. В мотивите на решението е посочено, че задължението не обхваща всички доставчици, а всеки от тях отговаря за конкретно поетия ангажимент за всяко учебно заведение и по отношение на конкретния брой доставки за всяко от тях. Ангажираното с конкретните доставки дружество е във възможност да контролира и следи собственото си поведение, свързано със стриктно изпълнение на поетото задължение. (в този смисъл Решение № 3660 от 19.03.2021 г. по административно дело № 8501 / 2020 г. IV отделение на ВАС). Това означава, че за [фирма] е съществувало задължение да спазва изискването 1 / 3 от доставките да са на продукти, произведени от земеделски стопани. Това изискване се е отнасяло за доставките, за които то е имало одобрение, а именно 23 на брой. Представеното по административно дело № 7892 по описа на АССГ за 2019 г. споразумение с „Ню П. Консулт“ не променя този извод.

В задължителните указания, дадени в Решение № 11830 от 23.09.2020 г. на ВАС, V отделение е посочено, че административният орган не излага мотиви в своя акт дали съотношението от 7 доставки спрямо общия брой от 23 следва да доведе до пълен или частичен отказ от финансиране. Във връзка с това трябва да се вземе предвид следното: Съгласно чл. 19, ал. 3, т. 2 от Наредбата, ДФ „Земеделие“ отказва изплащането на част или на цялата финансова помощ по заявката за плащане, когато:

2. е установено неспазване на изискванията на чл. 9, 10, 11 или 11 а от Наредбата. Това правомощие на ДФ „Земеделие“ попада в полето на оперативната му самостоятелност и е негова изключителна компетентност. В своята практика ВАС приема, че ДФ "Земеделие" - Разплащателна агенция, е единственият орган с признат статут на национален компетентен орган за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз, тъй като разплащателната агенция е единствена специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на Общата селскостопанска политика. (в този смисъл Решение № 13209 от 23.12.2021 г. на ВАС по административно дело № 10145/2021 г., IV отделение). В конкретния случай ВАС е приел, че естеството на възникналия между страните спор не позволява решаването му по същество направо от съда, който не може да замести произнасянето на административния орган. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 1 АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент на противното, ако след отмяната съдът не може да реши делото по същество, това означава, че въпросът е предоставен на преценката на административния орган, т. е. налице е оперативна самостоятелност.

В конкретния случай жалбоподателят [фирма] е подало две заявления за плащане. По първото от тях – 01 / 22 / 080518 / 89181 от 10.12.2018 г. за отчетен период 01.10.2018 г. – 3.11.2018 г. са извършени 18 доставки. В мотивите на оспорения акт е посочено, че стойността на финансовата помощ, която е изплатена е в размер на 47 115, 34 лева и ДДС в размер на 9423, 07 лева. Тоест [фирма] е получила стойността на 18 доставки. В мотивите на акта е посочено, че остават 5 доставки, за да се изпълни общата бройка от 23. От тези 5 доставки 4 трябва да са на продукти, произведени от земеделски стопани, за да бъде спазено изискването на чл. 9, ал. 1 от Наредбата – най – малко 1 / 3 от доставките към учебните заведения да са на продукти, произведени от земеделски стопани. Изпълнението на изискването за определен брой доставки, отговарящи на условията на чл. 9, ал. 1 от Наредбата е преценено от органа на етапа на разглеждане на последната (втора) заявка, тоест именно на база на всички доставки на доставчика за целия период на поетия ангажимент. В административната преписка се съдържа заявка за плащане 02 / 22 / 080518 за отчетен период 01.12.2018 г. – 31.12.2018 г. (л. 362 от делото). В заявката за плащане е посочен размерът на финансовата помощ за отчетния период: 12 193, 18 лева; ДДС в размер на 2438, 636 лева; максимална стойност на разходите за възстановяване 1533, 35 лева. Следователно [фирма] не е получила финансова помощ за 5 доставки от общо 23. Очевидно административният орган е приел, че неспазването на изискването на чл. 9, ал. 1 от Наредбата трябва да доведе до пълен отказ по втората заявка.

При тълкуването на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Наредбата Върховният административен съд е имал повод да отбележи, че законодателят не е поставил правомощията на компетентния да прецени основателността на искането за заплащане орган в зависимост от степента на изпълнение или неизпълнение на поетото задължение за доставка. (в този смисъл Решение № 3660 от 19.03.2021 г. на ВАС по административно дело № 8501 / 2020 г., IV отделение) Посоченото означава, че

правилно и законосъобразно административният орган е упражнил оперативната си самостоятелност да откаже изцяло финансовата помощ по втората заявка за плащане. Отказът е постановен съобразно правомощията на административния орган, установени в чл. 19, ал. 3, т. 2 от Наредбата.

В жалбата на [фирма] е посочено, че е налице нарушение на чл. 18, ал. 6 от Наредбата, което е квалифицирано от ВАС като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 6 от Наредбата, когато установи нередовност на подадените документи или непълнота в заявените данни, ДФ „Земеделие“ уведомява заявителя с уведомителното писмо, което се изпраща по пощата с обратна разписка. З. в срок до 10 работни дни от деня на получаване на уведомителното писмо може да отстрани констатираните нередовности и/или непълноти чрез предоставяне на обяснения, придружени при необходимост от допълнителни и/или нови документи. Когато заявителят не отстрани констатирана нередовност на документи, непълнота и неяснота на заявените данни и посочените факти и/или не представи исканите обяснения и/или документи, необходими за удостоверяване верността на заявените данни, до изтичане на посочения срок, Държавен фонд "Земеделие" отказва изцяло или частично исканото плащане, като взема предвид естеството на неотстранените нередности - непълноти, неясноти и/или липси.

В съдебната практика са приема, че съществено нарушение на административнопроизводствените правила е това, което е повлияло (или е могло да повлияе) върху съдържанието на акта, когато – ако не беше допуснато – би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос. И обратното – ако нарушението не е повлияло (или не би могло да повлияе) върху съдържанието на акта, нарушението е несъществено. Настоящият състав намира, че допуснатото нарушение не е съществено. Липсата на уведомително писмо до [фирма], в което да се посочат нередовности или непълноти в документите по подадената втора заявка, не са повлияли на крайното решение на административния орган. Дори и да е било изпратено такова писмо, то жалбоподателят не е имал обективна възможност да представи нови документи. Такива той не представя и пред съда в настоящото съдебно производство. Освен това не се правят и твърдения в тази насока. Жалбоподателят не твърди, че разполага с документи, които да установяват благоприятен за него факт – например, че е осъществил 8 доставки, с една повече от заявените пред административния орган. Напротив - твърди че доставките от производители, които са регистрирани като земеделски стопани са 7, но това е достатъчно и отговаря на изискванията на чл. 9, ал. 1 от Наредбата.

По отношение на заключението на съдебно – икономическата експертиза (основна и допълнителна) трябва да се посочи, че наличието на еднолични търговци и юридически лица, които най-вероятно са получили финансиране от ДФ „Земеделие“ по схема „Училищен плод“ при сходни или идентични процентни съотношения – брой доставки от производител, регистриран като земеделски стопанин спрямо общ брой доставки – не води до извод за незаконосъобразност на акта, предмет на настоящото производство. По изследваните от експертната доставки са се развили отделни административни производства. Тези отделни административни производства са приключили с отделни уведомителни писма, които нямат пряко отношение към настоящия спор.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника на основание чл. 143, ал. 3

от АПК. Съгласно тази разпоредба, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Искането за присъждане на разноски е своевременно заявено. Съгласно разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ (приета с ПМС № 4 от 06.01.2006 г. обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006 г., в сила от 1.01.2006 г.), по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати възнаграждение за юрисконсулт в полза на ответника в минимален размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Трето отделение, 45 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. А. С., срещу Уведомително писмо изх. № 01 – 2600 / 450 от 21.01.2021 г. на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 /сто / лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: